

L'Aplec del Pi de les Tres Branques del 2018 sense representants dels Països Catalans

El Sr. Xavier Raja, regidor de Cultura de l'Ajuntament de Castellar del Riu, ens anuncia que en la nova organització de l'Aplec del Pi de les Tres Branques d'enguany, que tindrà lloc el diumenge 15 de juliol, prescindeixen de representants dels Països Catalans, de la presència dels quals gaudíem des de fa anys.

Idea i sentit unitari de l'Aplec

El símbol singular de l'Aplec del Pi fa que sigui una trobada de compromís nacional. Un compromís que avui està molt estès, gràcies a tots, tant la gent del Principat com la d'arreu dels Països Catalans.

El Pi de les Tres Branques símbol dels Països Catalans

D'aplec n'hi ha molts, però un que tingui aquest símbol, consagrat per Verdaguer, és únic. El poeta va deixar escrit que les tres branques d'aquest Pi simbolitzen Catalunya, Mallorca i València: "Catalunya la Gran", en deia ell, del que avui en diem Països Catalans.

"Alegreu-vos-ne tots: nostra pàtria té un símbol i digne d'ella. Alegreu-vos-ne, fills d'Ausiàs March i de Ramon Llull; però, gaudiu-vos-ne especialment vosaltres, fills de la noble ciutat de Berga, qui en sou venturosos guardians".

"Estimeu-vos uns als altres, apar que ens tornen a dir [les tres branques del Pi]; estigau sempre ben units com nosaltres, i sereu forts i invencibles". **Jacint Verdaguer**. Certamen literari de Berga, 24 de juny de 1901.

En crear aquest símbol, Verdaguer va transformar el sentit que tenia aquest arbre "l'arbre sagrat de la pàtria". "lo Pi de Campllong és l'arbre de Gernika de Catalunya". La gent es va commoure i varen decidir anar-lo a honorar com a símbol: Així és com la Unió Catalanista, a partir de 1901, va començar a organitzar-hi aplecs.

El poema de Verdaguer té el sentit d'honorar la Nació sencera. Després d'explicar la història, crea un llegenda: sota l'arbre fa somiar el rei Jaume I, a sis anys, que quan serà gran tindrà tres regnes i que la seva corona els unirà, com la soca d'aquest Pi uneix i sosté les tres branques.

I el poeta ens dóna a entendre que un somni, treballat amb esforç, es pot transformar en realitat. Com el que ara, també amb esforç i resistència, anem treballant.

"...això és el que ha fet que Catalunya reivindicés com a patrimoni nacional el Pi de les Tres Branques, testimoni i símbol al mateix temps de la seva vida... Per això ens ofereix el trellat d'una constitució franca i popular, federativa i fraccionada, que enllaça els pobles i no els ofega. Tal és el sentit polític de la terra catalana". **Miquel dels Sants Oliver** (O. C. pàg. 749).

Oradors en representació dels Països Catalans

Cada any, s'han convidat personalitats en representació dels Països Catalans i, amb esforç i voluntat, han vingut a l'Aplec i han adreçat unes paraules als assistents. Ha estat un acte emotiu de comunitat i germanor.

Enguany els organitzadors han rebutjat aquesta fórmula i s'ha traït l'esperit simbòlic de l'Aplec, i lamentem aquesta poca sensibilitat. No és per cap motiu econòmic. Els oradors eren proposats per les entitats signants i, amb l'aprovació de l'Ajuntament de Castellar del Riu, eren convidats a participar a l'Aplec. Mai no ha representat cap cost econòmic per l'Ajuntament, perquè els oradors hi han vingut tots desinteressadament, sense causar despeses, per més lluny que fos la seva procedència i, si alguna vegada ha calgut fer algun dispendi per allotjaments, ha anat sempre a càrrec nostre, mai de l'Ajuntament organitzador de l'Aplec.

Volem agrair a cada un dels oradors la cordialitat que ens han aportat i com han dignificat l'Aplec. Esperem que ens puguem alliberar de migradeses i que puguem retrobar-nos novament sota l'emblemàtic del Pi de les Tres Branques.

Hi han assistit:

Principat de Catalunya:

Elisenda Paluzie, economista, per “Barcelona decideix 10-A.” (2011)

Pere Cardús, periodista de Vilaweb (2011)

Carme Forcadell, presidenta de l'Assemblea Nacional Catalana, per “La Marxa per la Independència arriba al Pi de les Tres Branques” (2012)

Jaume Fàbrega, historiador, professor de la Universitat Autònoma de Barcelona (2012)

Martí Duran, de “Consultes del Berguedà per la independència” (2012)

Quim Torra, advocat, escriptor, director del Born Centre Cultural (2013)

Roger Buch, filòleg, professor i escriptor (2014)

Jaume Marfany, vicepresident de l'Assemblea Nacional Catalana (2014)

Adelais de Pedrolo, directora de la Fundació Manuel de Pedrolo (25 anys del traspàs de l'escriptor) (2015)

Jordi Cuixart, president d'Òmnium Cultural (2016)

Agustí Alcoberro, historiador, de la junta de l'Assemblea Nacional Catalana (2016)

Josep Musté en nom de l'Esquerra Independentista (2016)

Jordi Sànchez, president de l'Assemblea Nacional Catalana (2017)

Jordi Cuixart, president d'Òmnium Cultural (2017)

Illes Balears:

Toni Sanceloni, membre del moviment Endavant Mallorca (2012)

Bartomeu Mestre i Sureda, *Balutxo*, investigador i escriptor (2013)

Jaume Sastre, professor d'institut, impulsor de l'Assemblea de Docents de les Illes Balears, va estar quaranta dies en vaga de fam per defensar una educació en català a les Illes (2014)

Biel Majoral, filòleg, professor de la Universitat de les Illes, músic i cantant (2015)

Cristòfol Soler, president de l'Assemblea Sobiranista de Mallorca (2016)

Antònia Font, filòloga, membre de l'Assemblea de Docents, i de l'Assemblea Sobiranista de Mallorca (2017)

País Valencià:

Ferran Suay, professor de Psicobiologia a la Universitat de València (2011)

Vicent Partal, periodista, director de Vilaweb (2013)

David Garrido, historiador i escriptor (2014)

Agustí Ventura, filòleg, historiador, cronista oficial de Xàtiva (2015)

Gemma Sanginés i Sáiz, de Bilbao, psicòloga, exerceix a la Universitat de València, interpretació de *Gernikako arbola*, en commemoració dels 30 anys de l'agermanament, el 1985, de l'Arbre de Gernika amb el Pi de les Tres Branques (2015)

Gemma Pasqual, escriptora, vicepresidenta al País Valencià de l'Associació d'Escriptors en Llengua Catalana (2016)

Antoni Infante, president de la Plataforma pel Dret a Decidir del País Valencià (2017)

Catalunya del Nord:

Daniela Grau, d'Elna, professora d'Institut (2015)

Daniela Grau, professora de llengües, membre de la Confederació d'Entitats Sobiranistes dels Països Catalans (2016)

Aleix Renyé, periodista i escriptor (2017)

Franja de Ponent:

Quim Gibert, psicòleg, escriptor, membre del Casal Jaume I de Fraga (2011)

Francesc Ricart, historiador, coordinador del Casal Jaume I de Fraga (2013)

Pepa Nogués, del Matarranya, professora d'institut (2015)

Paulí Fontoba, de Calaceit, coordinador de la Institució Cultural de la Franja de Ponent (2016)

Marta Canales, diplomada en gestió i administració pública, coordinadora del Casal Jaume I de Fraga (2017)

Hem assistit a l'Aplec del Pi de les Tres Branques, des del primer any, el 1980. Enguany, no. No entenem com s'ha pogut renunciar al sentit de nació completa de l'Aplec, que és el que li dóna sentit nacional.

Fem una crida a l'Ajuntament de Castellar del Riu i a les entitats berguedanes perquè l'Aplec del Pi de les Tres Branques de l'any vinent torni a ser el que aquesta trobada representa.

Eduard Casanova, Dolors Làzaro, Teresa Clota

www.ipecc.cat

IIII _____ Indrets del Record _____

indretsdelrecord@gmail.com

Llibreria Clau de Volta
Passeig Maragall, 84-86- Barcelona

Casal Irla HORTA-GUINARDÓ

Trobades per la Independència

Aquestes trobades continuen el referent patriòtic independentista que hi va donar **Enric Garriga Trullols**, president i cofundador de l'**Institut de Projecció Exterior de la Cultura Catalana (IPECC)**. Els motius concrets són molt variats (conèixer el país, la seva història, la seva cultura, la seva projecció al món), però tots conflueixen en un mateix objectiu: honorar la nació catalana i la seva gent, en el camí de la independència.

Participació dels infants a l'Aplec del Pi de les Tres Branques

La genialitat del poeta Jacint Verdaguer fa que els infants puguin participar amb tota propietat a l'Aplec del Pi. L'escenificació del poema *Lo Pi de les Tres Branques*, amb la presència de Jaume I, infant de sis anys, amb el seu tutor Guillem de Mont-rodon i el seu seguici d'infants.

La fita era el 2014, havíem de commemorar els 800 anys de la vinguda de Jaume I a Catalunya per ser reconegut com a rei, i fer-ho al Pi de les Tres Branques, donant vida a la llegenda que

va crear Verdaguer de fer-li somniar sota el Pi “què seria quan seria gran”. El 2008 vàrem anar a Montpeller a commemorar els 800 anys del seu naixement al palau dels Tornamira. Aquest esdeveniment també es podia celebrar a l’Aplec del Pi. Vàrem anar a visitar el Casal de Montrodon, d’on havia sortit Guillem de Montrodon, el seu tutor. D’aquella visita en va sortir *l’Auca del Pi de les Tres Branques*, perquè el seu autor, **Joan Vilamala**, hi va assistir i s’hi va inspirar. Amb el beneplàcit de l’Ajuntament de Castellar del Riu, organitzador de l’Aplec del Pi, el 2008 es va estrenar *Al bes de l’alba* la rebuda del rei-infant; i el seu seguici d’infants, amb un penjoll identificador al pit, en una cara la història i a la cara del davant les paraules del somni de Jaume I. Cada infant, amb el seu ram d’ofrena ha envoltat de vida aquell Pi mort i ferit després de mort, que ha semblat dir-nos les paraules de Ciceró: “la vida dels morts consisteix a trobar-se present en la memòria dels vius”. La il·lusió dels infants s’ha fet manifesta. Després de l’ofrena, han rebut una bossa amb un llibre, un bloc i un bolígraf, per entretenir el temps que duraven els parlaments de la gent gran. Així s’ha succeït cada any. Va arribar el 2014, la fita assenyalada, mes tot ha anat continuant, perquè tothom estava content, petits i grans. Però, aquest any 2018, s’ha estrocat. Al rei-infant l’han deixat orfe de la presència de personalitats que venien dels territoris que encarnaven el fruit del seu somni. I ens dol.

Fotografies:

Aplec del Pi de les Tres Branques, 2014. Commemoració del 800 aniversari de la vinguda de Jaume I a Catalunya, on a les Corts de Lleida, va ser reconegut com a rei.

El rei-infant Jaume I amb el seu tutor Guillem de Mont-rodon

i el seu seguici d'infants, fan l'ofrena floral al Pi de les Tres Branques.

Barcelona, 6 de juliol de 2018.